

گفت و گو با پیمان فخری
سرمربی تیم ملی شمشیربازی ایران

در المپیک حریف آسان معنا ندارد

۱۰

بررسی تجارت ایران با همسایه‌های شرقی
و ظرفیت‌های فراموش شده این بخش

بازار همسایگان شرقی در تیررس کالاهای ایرانی

۳

گروه‌های مقاومت در عراق، باقی‌ماندن حتی
یک نیروی آمریکایی را تحمل نخواهند کرد

تغییر کاربری اشغالگران در عراق

۸

گفت‌وگو با دبیر پویش مهرواره محله همدل
که نتایج آن شنبه آینده مشخص خواهد شد

حل مشکلات با همراهی مردم

۱۸

راز عظمت غدیر، ارائه الگو و معیار زندگی

دکتر محسن اسماعیلی

استاد دانشگاه
تهران و عضو مجلس
خبرگان رهبری

به نص قرآن کریم، غدیر روز اكمال دين و اتمام نعمت است و بدون آن، حتی رسالت نیز ناتمام و بی‌ثمر است. اما به راستی رمز بزرگی آن چیست و چرا غدیر از چنین جایگاهی برخوردار است؟ شناخت این رمز و پاسداری از راز آن می‌تواند این روز

بی‌نظیر تاریخی را برای ما پربرکت‌تر سازد. با تأمل در متن این حادثه و آیات و روایات مربوط به آن، می‌توان گفت راز عظمت غدیر، ارائه الگو و معیار زندگی است، چه در سبک زندگی فردی و چه در سبک زندگی اجتماعی. حرکت افراد و جامعه به سوی سعادت و خوشبختی نیازمند شناخت راه، نیازهای آن و شیوه پیمودن و سرعت سیر است. کسی که بدون شناخت و معرفت، حتی به خیال خود، راه حق می‌پیماید، جز حیرت و خستگی نمی‌اندوزد و مثالش، بنابر آنچه در روایات است، مثال حیوان چشم بسته‌ای است که با زحمت و دشواری به دور آسیاب می‌چرخد و باز همان جاست که بود؛ البته همراه با خستگی، درماندگی و ناامیدی از ادامه راه.

غدیر برای نشان دادن راه به تنهایی نبود؛ چراکه این کار مهم را بعثت به عهده گرفته بود. هدف رسالت، راهنمایی بود و پیامبر خدا آن را به بهترین صورت انجام داد. غدیر آمد تا راهبری کند و شیوه پیمودن راه را به بشر بیاموزد. راه را باید رفت، اما آنچنان که ره‌روان رفتند، نه آن گونه که خود می‌پسندیم و می‌خواهیم. برای همین است که علی علیه‌السلام را میزان الاعمال نامیده‌اند و البته امامان پس از او هم چنین‌اند. مگر نه آن که در صلوات و سلام بر آنها اعتراف کرده و می‌گوییم «آن‌ان که بر شما پیشی می‌گیرند از راه به در می‌روند (ما رفیقین)» و آن‌ان که از شما عقب می‌افتند نابود می‌شوند (زاهقین) و تنها کسانی به مقصد می‌رسند که گام به گام همراه شما هستند (لاحقین)». به همین دلیل، افراط و تفریط، هر دو بر خلاف فلسفه غدیر است. چه تندروها و چه کندروها نظم جامعه را بر هم زده و نبض آن را پرتنش می‌سازند و در هر حال، با هر نبی که چنین کنند، امام خویش را از مقصد و مقصودش مانع می‌شوند؛ چنان که خود آن حضرت فرمود: دو دسته دشمنان من هستند و همین‌ها کمر مرا شکستند؛ یکی تفریط‌کنندگان که به بهانه‌های واهی در هر چیز شک می‌کنند و اتفاقاً از عموم مردم عقب‌ترند و دیگری افراط‌کنندگان که عمدتاً جاهلان بی‌خبر از واقعیت‌ها هستند که از دین جز پوسته‌ای، آن هم شکننده، سهمی ندارد، همه را بد می‌پندارند و در آخر حتی بر امام خویش هم خرده می‌گیرند و شمشیر می‌کشند.

درس بزرگ غدیر برای امروز (و البته هر روز ما) همین است که بدانیم راه نجات و سعادت تنها حرکت در صراط مستقیم امامت و پیروی از معیارهای شریعت است. برای همین است که به ما یاد داده‌اند در آن روز بزرگ و به شکرانه عید غدیر باید چنین گفت و درخواست کرد: «خدا یا! تو را گواه می‌گیریم که ما به دین محمد (ص) و خاندان او (ع) گرویده‌ایم. سخن ما و آیین ما، سخن و آیین آنهاست. هر چه را ایشان گویند تکرار می‌کنیم و به هر دینی که آنان دارند می‌گرویم. هر چه را منکرند، منکر می‌شویم و هر که را دوست دارند، دوست می‌داریم. با هر که دشمنی ورزند دشمنی می‌کنیم و به هر که نفرین کنند، نفرین می‌کنیم و از هر که بیاری جویند، بیزاری جوییم و با هر که مهرورزند، ما نیز مهر می‌ورزیم. ما به آنان ایمان آورده‌ایم و تسلیم آنان هستیم. به رضای ایشان راضی بوده و از آنان پیروی می‌کنیم. پس، ای خدای بزرگ، نعمت ایمان را بر ما کامل گردان و مستقر و ثابت نگه‌دار. آن را عاریتی قرار مده. ما را به ایمان زنده بدار و به آن بمیران. ما به آنان اقتدا کرده و دل بسته‌ایم. پس حشر ما را در دنیا و آخرت با ایشان قرار ده و ما را از مقربان درگاهت به شمار آور که ما به این نعمت خشنودیم! ای مهربان‌ترین مهربانان.»

این عید خجسته را که عید بزرگ خدا و خلق خداست، به همه شما تبریک می‌گویم. ﷻ

غدیر، پیوند با انسان کامل

حجت‌الاسلام والمسلمین دکتر عبدالجسین خسروپناه

استاد تمام فلسفه
پژوهشگاه فرهنگ و
اندیشه اسلامی

مساله غدیر، مساله اكمال امامت و ولایت است. به عبارت دیگر، امامت و ولایت با حضرت ابراهیم (ع) بعد از آن همه ابتلا و امتحان‌های سنگین، از جمله امتحان به ذبح حضرت اسماعیل (ع) آغاز و تبدیل به سیره و سنت الهی شد، برای این‌که ولایت و امامت بعد از آزمون‌های سخت اعطا شود، وقتی حضرت ابراهیم (ع) سؤال کرد که آیا این امامت به ذریه من هم می‌رسد، خداوند پاسخ داد: «پیمان من، یعنی در مقام کارنار نمی‌رسد!»، یعنی در واقع شخص باید به مقام عدل و عصمتی برسد

و از آزمون‌ها و امتحان‌ها سر بلند بیرون بیاید تا به مقام امامت برسد. امامت سیر تکاملی را طی کرد تا رسید به امیرالمؤمنین (ع) که در واقع ایشان به عالی‌ترین مقام امامت نائل آمد که امامت علی (ع) به اكمال دین تعبیر شد. مفهوم ولایت، پیوند وثیقی هم با نبوت و هم با امامت دارد، یعنی هر نبی‌ای، ولی هست، هر امامی، ولی هست، اما هر ولی‌ای ممکن است امام نباشد.

درجه امامت، از نبوت بالاتر است. طبق آیه ۲۴ سوره، حضرت ابراهیم خلیل (ع)، اول به مقام نبوت و بعد به مقام امامت رسید. ولایت پیوند ناگسستنی ولی با مولا علیهم (مردم) است، یعنی وقتی مثلاً پیامبر (ص) با مردم یک پیوند ناگسستنی پیدا کند، تعبیر به ولایت می‌شود. ولایت در زبان عربی به طناب‌هایی که به هم بافته می‌شود و طناب ضخیم محکمی به عمل می‌آید که می‌توان اشیای سنگین را با آن جابه‌جا کرد. عرب‌ها به آن طناب در هم تنیده وجود دارد اما در مرحله بالاتر پیوند امام با مردم بنابر این اگر برخی ولایت را به معنای محبت می‌گیرند، به خاطر این است که به معنای پیوند ناگسستنی بین محب و محبوب است. اگر ولایت به معنای تقرب (نزدیکی) گرفته می‌شود، پیوند ناگسستنی بین دو چیزی است که به هم ارتباط پیدا می‌کنند، لذا ولایت پیوند ناگسستنی است که هم بین ولی و مولا علیهم (مردم) است، البته بین خود مؤمنین با همدیگر هم یک رابطه ولایت وجود دارد اما در مرحله بالاتر پیوند امام با مردم است، یعنی در واقع عالی‌ترین درجه ولایت در ساحت امامت است و خود آن هم مراتبی دارد که مرتبه‌ای برای حضرت ابراهیم (ع) بود و مرتبه بالاتر آن هم برای امیرالمؤمنین (ع) است. بنابر این نباید ولایت را به معنای سلطنت و معناهای پیش پا افتاده بگیریم، ولو این‌که ولایت امیرالمؤمنین (ع) از لوازم سلطنت، حکومت و حاکمیت هم هست، ولی این‌طور نیست که اگر حکومت به حضرت علی (ع) ندادند و ۲۵ سال مردم را از حکومت حضرت علی (ع) محروم کردند، پس علی (ع) از ولایت برخوردار نیست، نه! علی (ع) از ولایت برخوردار است، چون بخشی از ولایت پیوند ناگسستنی با طبیعت است، در واقع اصولاً این حرکات عالم به اذن خدا در اختیار انسان کامل است.

ولایت، دقیقاً در دل توحید نهفته است یعنی انسان موحد ولایت الهی را می‌پذیرد. هر انسانی از ولایت برخوردار است؛ حالا یا ولایت الهی یا ولایت طاغوت (غیر الهی). لذا شهید مطهری در کتاب «ولاها و ولایت‌ها» تصریح می‌کند انسان باید دو نوع ولایت ایجابی و سلبی داشته باشد. ولایت ایجابی نسبت به خداوند و ولایت سلبی نسبت به غیر خداوند که همان ولایت طاغوت است که انسان باید از خودش براند. پس توحید یعنی ولایت و ولایت یعنی توحید. وقتی این ولایت الهی که ذاتاً از آن خداست و توحید در ولایت که در ادامه توحید ذات و توحید در صفات و توحید در افعال خداوند است، به اذن خدا در انسان کامل ظهور و تجلی پیدا می‌کند، پیوند سلسله مراتب هستی که سلسله مراتب الهی است با انسان کامل می‌شود.

زمین هیچ‌گاه از حجت الهی خالی نیست. همیشه زمین را روز قیامت حجت زنده دارد. در حال حاضر هم حجت زنده، حضرت ولی‌عصر (عج) است که همان پیوند ولایت که با خداوند است و تجلی‌اش می‌شود پیوند با پیامبر (ص) و امیرالمؤمنین (ع). این پیوند همان حقیقت ولایت است که مؤمنین باید این پیوند ولایت را با حضرت ولی‌عصر (عج) داشته باشند. پیوند با امیرالمؤمنین (ع) پیوند با حکمت، بینش، منش، اخلاق و معارف مانه‌ای می‌فرماید: «و همگی به ریسمان خدا (قرآن و اسلام؛ یا ابن ابی الحدید معتزلی عاشق امام علی (ع) می‌شوند. هر که با معارف امیرالمؤمنین (ع) ارتباط پیدا می‌کند شیفته حضرت می‌شود، یعنی پیوند ولایت شکل می‌گیرد. پیوند ولایت با معرفت و حکمت شکل می‌گیرد، هر چه حکمت و معرفت ما به امیرالمؤمنین (ع) و عرفان ما به ایشان بیشتر باشد ولایت ما هم بیشتر می‌شود، وقتی ولایت ما به امیرالمؤمنین (ع) محکم شد طبیعتاً ولایت ما نسبت به حضرت حجت هم تقویت خواهد شد.

غدیر، پیوند سایر انسان‌ها با انسان کامل است و این پیوند جز با اور توحیدی میسر نیست. عین توحید است. این همان پیوند حیل... است که در واقع خداوند سبحان توصیه کرده ما با حیل... ارتباط با خداوند پیدا کنیم. در آیه ۱۳ سوره زیباست، می‌فرماید: «الفت بین قلوب شما» و بعد می‌فرماید: «و به برکت نعمت او، برادر شدید! الفت، اخوت و غلبه بردشمن، طرد تفرقه. این آیه دقیقاً پیوند ولایت و حیل... را تبیین می‌کند و غدیر در واقع پیوند با انسان کامل است که ظهور و تجلی از اعتصام به حیل... است. ﷻ

شکست دلتا با سرعت عمل

حمید سوری

رئیس کمیته کشوری
اپیدمیولوژی کووید-۱۹

برای این‌که بتوان تحلیل درستی از شرایط کنونی فراگیری کرونا در کشور ارائه کرد، لازم است ماهیت ویروس را به خوبی بشناسیم و بدانیم عواملی که می‌تواند باعث گردش بیشتر ویروس در کشور شود، چیست. در واقع با اطلاع از این مسائل است که می‌توان برای کنترل کرونای دلتا نسخه پیچید. آنچه این روزها برای متخصصان بدیهی به نظر می‌رسد این است که واریانت دلتا قدرت سرایت پذیری و گردش بیشتری نسبت به سویه‌های قبلی دارد. به این معنا که احتمال ابتلای شهروندان حتی با حضور در تجمعات کوچک‌تر نیز افزایش می‌یابد. به عبارت دیگر می‌توان گفت اگر احتمال ابتلای افراد در واریانت‌های گذشته، درصد بوده، در واریانت دلتا این احتمال به ۳۰ درصد می‌رسد. نباید فراموش کرد ماهیت ویروس به گونه‌ای است که برای بقای خودش همواره تلاش می‌کند و ما هم حالا می‌دانیم ویروس، هوشمندی لازم را برای بقای خودش دارد. خوشبختانه تمامی تمهیدات و اقداماتی که برای پیشگیری باید مورد توجه قرار گیرد همه از همان اصولی تبعیت می‌کنند که برای بیماری‌های عفونی و تنفسی انجام می‌شود؛ بنابر این با شیوع هر واریانت جدیدی، تمهیدات گذشته همچنان موثر است. در این میان اما لازم است ما سرعت عمل‌مان را در مقابل این سویه بیشتر کنیم. درباره وضعیت هشدار آمیز تهران در رپیک پنجم هم باید به نکاتی توجه کرد. این‌که یک ویروس بتواند در بین جمعیت گردش بیشتری داشته باشد به عوامل مختلفی بستگی دارد. یکی از این عوامل میزان تعداد افراد حساس در آن جامعه است. این افراد ممکن است گروه‌هایی باشند که هنوز واکنشینه نشده‌اند چرا که پوشش واکسیناسیون مناسب نیست، نکته دیگر مربوط به تراکم جمعیت، تردها و میزان تجمعات است. بدیهی است هر قدر میزان مواجهه را بیشتر کنیم، شانس ابتلا هم بالاتر می‌رود. متأسفانه با وجود اعلام تعطیلی چند روزه در پایتخت قوانین مربوط به این تعطیلی اجرایی نشد. به این مفهوم که کسی احساس نمی‌کرد در تهران محدودیت‌هایی اعمال شده است، سفرهای برون‌شهری و درون‌شهری ادامه داشت، ترافیک مثل روزهای عادی برقرار بود و تجمعات برگزار شد. بدیهی است قوانین مناسب برای پیشگیری از کرونا فقط زمانی کارساز هستند که اجرا شوند. علاوه بر این باید بدانیم مدیریت اپیدمی در شرایط طغیان که این روزها با آن روبه‌رو هستیم، با شرایط معمول اپیدمی متفاوت است. یادآوری می‌شود جنگ میان ویروس و انسان در طول تاریخ همیشه با پیروزی انسان همراه بوده اما هنر در این است چگونه این جنگ را به پایان برسانیم که حداقل هزینه و قربانیان را بدیم. همین نکته است که به مدیریت اپیدمی معنا می‌بخشد. سویه تازه شناسایی شده «لامبدا» هم اگرچه واریانت غالب در ایران نیست اما بدون شک خطری بالقوه است که جامعه را تهدید می‌کند. مساله‌ای که در مواجهه با واریانت‌های متفاوت ثابت است تمهیدات پیشگیرانه و رعایت پروتکل‌های بهداشتی است. آنچه در این میان تفاوت دارد سرعت عمل ما در برابر واریانت‌های مختلف است. ﷻ

